

“Να ακούσουμε τον Κολοκοτρώνη έστω και στο παρά ένα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας εξέδωσε Εγκύκλιο για την εορτή της 25ης Μαρτίου όπου η Εκκλησία μας εορτάζει τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και η Πατρίδα μας τιμάει τη συμπλήρωση των 200 ετών από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται σε ένα περιστατικό με τον ηγέτη της Επανάστασης Θεόδωρο Κολοκοτρώνη και τονίζει ότι πρέπει να τον ακούσουμε ακόμα και τώρα όταν τονίζει ότι δεν είναι αγγλόφιλος, γαλλόφιλος ή ρωσόφιλος αλλά ΘΕΟΦΙΛΟΣ.

Διαβάστε αναλυτικά:

**«Αυτό το λόγο θα σας πω,
δεν έχω άλλον κανένα.
Μεθύστε με το αθάνατο
κρασί του Εικοσιένα».**

Αυτούς του στίχους του εθνικού μας ποιητή Κωστή Παλαμά διαλέγω για να χαιρετήσω τη διαδικτυακή αυτή ομήγυρη. Απογοητευμένος κάπως απ' τους υποτονικούς προγραμματισμένους εορτασμούς για τα 200 χρόνια απ' το 1821 – που γίνονται ακόμη πιο υποτονικοί λόγω κορονοϊού – ψάχνω να «κεραστώ» και 'γώ και να «κεράσω» και σας απ' αυτό το «κρασί».

Διαλέγω τον **«πρώτο μεθυσμένο»**, τον θρυλικό ηγέτη της Επανάστασης Θεόδωρο Κολοκοτρώνη.

Ίσως είναι γνωστό το περιστατικό:

Στις 7 Οκτωβρίου 1838 ο γηραιός στρατηγός Θεόδωρος Κολοκοτρώνης επισκέφθηκε το Βασιλικό Γυμνάσιο της Αθήνας για να παρακολουθήσει τη διδασκαλία του γυμνασιάρχη Γεωργίου Γενναδίου για τον Θουκυδίδη. Τόσο εντυπωσιάστηκε από την **«παράδοσιν του πεπαιδευμένου γυμνασιάρχου και από την θέαν τοσούτων μαθητών»**, ώστε εξέφρασε την επιθυμία να μιλήσει και ο ίδιος προς τους μαθητές. Την πρότασή του απεδέχθη ο Γεννάδιος και, λόγω της στενότητας του χώρου και του πλήθους των μαθητών, η ομιλία του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη ορίστηκε για τις 10 το πρωί της 8ης Οκτωβρίου 1838 στην Πνύκα. Το γεγονός μαθεύτηκε, και εκτός από τους μαθητές, πλήθος ανθρώπων «διαφόρων επαγγελμάτων και τάξεων» συνέρρευσε στην Πνύκα το πρωί της 8ης Οκτωβρίου για να ακούσει τον ηγέτη της Επανάστασης του '21.

Ο Γέρος του Μοριά μιλά στους νέους της Αθήνας!!!

Τι θα τους πει; : **«έρχομαι να σας ειπώ, όσα εις τον καιρό του αγώνος και προ αυτού και ύστερα απ' αυτόν ο ίδιος παρατήρησα».**

Γιατί θα τους μιλήσει; **«διά την μέλλουσιν ευτυχίαν σας».**

Απ' αυτό το «αγνό, παλιό κρασί» ας δοκιμάσουμε λίγο:

«Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πως δεν έχομε άρματα ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, ούτε κανένας φρόνιμος μας είπε “πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα βατσέλα”, αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος (οι κληρικοί) μας και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι

πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση.

Εις τον πρώτο χρόνο της Επαναστάσεως είχαμε μεγάλη ομόνοια και όλοι ετρέχαμε σύμφωνοι. Ο ένας επήγεν εις τον πόλεμο, ο αδελφός του έφερνε ξύλα, η γυναίκα του εζύμωνε, το παιδί του εκουβαλούσε ψωμί και μπαρουτόβολα εις το στρατόπεδον και, εάν αυτή η ομόνοια εβαστούσε ακόμη δύο χρόνους, ηθέλαμε κυριεύσει και την Θεσσαλία και την Μακεδονία, και ίσως εφθάναμε και έως την Κωνσταντινούπολη. Τόσον τρομάξαμε τους Τούρκους, οπού άκουγαν Έλληνα και έφευγαν χίλια μίλια μακρά. Εκατόν Έλληνες έβαζαν πέντε χιλιάδες εμπρός, και ένα καράβι μίαν αρμάδα. Αλλά δεν εβάσταξε!»

Μετά περιγράφει την διχόνοια.

Για να καταλήξει: «Πρέπει να φυλάξετε την πίστη σας και να την στερεώσετε, διότι όταν επιάσαμε τα άρματα είπαμε πρώτα υπέρ ΠΙΣΤΕΩΣ και έπειτα υπέρ ΠΑΤΡΙΔΟΣ...

Εις εσάς μένει να ισάσετε και να στολίσετε τον τόπο, οπού ημείς ελευθερώσαμε· και, δια να γίνη τούτο, πρέπει να έχετε ως θεμέλια της Πολιτείας την ομόνοια, την ΘΡΗΣΚΕΙΑ, την καλλιέργεια του Θρόνου και την φρόνιμον ελευθερία».

Μήπως θα έπρεπε το κείμενο αυτό να διδάσκεται σε όλες τις τάξεις Δημοτικών, Γυμνασίων και Λυκείων!!!

Είναι αυτός που όταν τον ρώτησαν: «εσύ, στρατηγέ μου, με ποιους είσαι;

Μήπως είσαι αγγλόφιλος;

- Όχι.

- Γαλλόφιλος;

- Ούτε.

- Ρωσόφιλος;

- Ούτε.

- Μα τι είσαι, στρατηγέ μου;

Και ο μπαρουτοκαπνισμένος γέρος του Μοριά απάντησε αγέρωχα και περήφανα:

- Εγώ ήμουν και είμαι **ΘΕΟΦΙΛΟΣ**».

Πολύτιμη εθνική παρακαταθήκη. Παντοτινή. Πάντα επίκαιρη. Ιδιαίτερα σήμερα:

- Για τις καταστροφικές συνέπειες της διχόνοιας.
- Για το μεγαλείο της ορθόδοξης πίστης μας.
- Για την αξία της παιδείας.

Μήπως πρέπει, έστω και στο «παρά ένα», να τον ακούσουμε;

Με πατρικές ευχές και αγάπη Χριστού

Ο Μητροπολίτης

Ο Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως Βαρνάβας